

Secretariatul Parlamentului Republicii Moldova

Direcția generală juridică

AVIZ

asupra proiectului de lege privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice
și tratamentul balnear și de recuperare
(nr.519 din 16.12.2020)

Analizând proiectul de *lege privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și tratamentul balnear și de recuperare*, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă a domnului deputat în Parlament, Vlad BATRÎNCEA, cu adresa nr.519 din 16.12.2020, DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ, în temeiul art.54 din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797/1996, avizează proiectul cu următoarele observații și propuneri.

1.Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare, instituirea "*cadrlui general privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice*" în Republica Moldova, având ca scop, așa cum se arată în Nota informativă, definirea sensului la "*categoriile de stațiune balneară, climatică, balneoclimatică*" și stabilirea modului de acordare a statutului acestora, deoarece "*cadrul normativ al Republicii Moldova nu definește categoriile de stațiune balneară, climatică și balneoclimatică, cerințele și modul de acordare a statutului de stațiune balneară, climatică sau balneoclimatică*".

2.Urmare analizării obiectului de reglementare în raport cu legislația națională în vigoare, reținem că *Legea ocrotirii sănătății nr.411/1995*, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1995, nr.34 art.373, expres prevede în

art.35 alin.(1) - (2), că ” (1) Asistența medicală de recuperare se acordă în instituții medico-sanitare specializate publice, cooperatiste și particulare.

(2) *Instituțiile medico-sanitare de recuperare, serviciile medicale din stațiunile balneare, sanatoriile și preventoriile cu rol recuperator, alte unități și servicii medicale de recuperare se organizează în zone cu factori naturali de cură în scopul recuperării integrale a bolnavilor, fortificării sănătății și restabilirii capacității lor de muncă.”*

Totodată, art.35 din Legea nr.411/1995 prevede la alin.(6) că în ”*Considerarea unei localități ca stațiune balneară, stabilirea hotarelor zonelor ei de protecție sanitară și determinarea regimului acesteia sînt efectuate de Guvern, la propunerea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și a Consiliului Federației Sindicatelor Independente din Moldova, coordonată cu autoritatea administrației publice locale pe al cărui teritoriu se află stațiunea.”* Concomitent, potrivit art.6 lit.1) din aceeași lege, autoritățile administrației publice locale ”*participă la aprecierea calității de stațiune balneară a localității*”.

Referitor la profilul medical al instituțiilor balneo-sanatoriale, e necesar de menționat că instituirea acestui profil ține de competențele autorității administrației publice centrale de specialitate și al confederației sindicatelor independente din Republica Moldova conform art.35 alin.(6) din lege, care prevede: ” (6) *Profilul medical al instituțiilor balneo-sanatoriale este stabilit de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și de Consiliul Federației Sindicatelor Independente din Moldova.*”

Totodată, sarcina controlului asupra activității instituțiilor balneo-sanatoriale, este reglementată în art.35 alin.(7) din prezenta lege, în care se prevede: ” *Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale exercită controlul asupra activității instituțiilor balneo-sanatoriale și le acordă ajutor științific, metodic și consultativ.*”

Prin urmare, se constată că elaborarea soluțiilor legislative formulate în prezentul proiect de lege nu au fost corelate cu prevederile Legii nr.411/1995.

Un exemplu de necorelare a soluțiilor legislative propuse cu textul art. 35 din Legea nr.411/1995, asupra căreia nu se intervine legislativ, îl constituie soluția propusă la art.4 alin.(1) din proiectul de lege, care formulează un nou mod de atribuire a statutului de stațiune balneară, prin care se preconizează substituirea autorității administrației publice centrale de specialitate și a confederației sindicatelor cu consiliile locale, în dreptul de a propune localităților statut de stațiune balneară.

3. Cu privire la dosarul de însoțire al proiectului de lege, atenționăm că acesta nu corespunde exigențelor art.32 alin.(3) și art.40 lit.c), lit.e) și lit.g) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative.

4. Referitor la structura Notei informative, ce reprezintă principalul instrument de motivare și argumentare a proiectului prezentat, semnalăm că la elaborarea acesteia nu s-au respectat exigențele art.30 și ale Anexei nr.1 din Legea nr.100/2017, fapt ce denotă caracterul insuficient de argumentare al necesității soluțiilor legislative propuse în proiectul prezentat.

5. În ceea ce privește criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, menționăm că potrivit art.54 alin.(1) lit.a) și lit.d) din Legea nr.100/2017, conținutul proiectului trebuie să fie expus într-un limbaj simplu, clar și concis, pentru a se exclude orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale, de ortografie și de punctuație, iar aceleași noțiuni se exprimă prin aceiași termeni. Or, prin reglementarea normelor de tehnică legislativă în Legea nr.100/2017, au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel că respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară, astfel, cum rezultă și din Hotărârea nr.26/2016 a Curții Constituționale a Republicii Moldova, în care reține că *„la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca să corespundă exigențelor de calitate.”*

Această observație este valabilă și pentru art.3 lit.c) și art.5 lit.e) din proiect în care se utilizează termenul **"urban edilitară"**, deși în legislația națională în vigoare se utilizează termenul **"infrastructură tehnico-edilitară"**, fapt ce denotă nerespectarea uniformității termenilor din legislația națională în vigoare, astfel cum prevede art.54 alin.(1) lit.c) din Legea nr.100/2017.

Astfel, în art.2, art.7 alin.(3), art.8 alin.(1) și art.9 alin.(1), și art.27 lit.d) din *Legea nr.28/2016 privind accesul pe proprietăți și utilizarea partajată a infrastructurii asociate rețelelor publice de comunicații electronice*; art.3 alin.(3), art.4, art.5 alin.(3), art.8 alin.(1) lit.d), art.13 alin.(1) și alin.(5), art.13¹ alin.(1), art.36, art.36¹ alin.(1) și alin.(8) lit.c) din *Legea nr.303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare*; art.1 din *Legea nr.778/2001 cu privire la geodezie, cartografie și geoinformatică*; art.9 alin.(2) lit.e), lit.f), lit.j) și art.11 alin.(2) lit.i) și lit.e) din *Legea nr.29/2018 privind delimitarea proprietății publice* se utilizează termenul **"infrastructură tehnico-edilitară"**, având definită următoarea semnificație elocventă în art.2 din *Legea nr.150/2017 cu privire la Registrul obiectivelor de infrastructură tehnico-edilitară*: - **"infrastructura tehnico-edilitară – ansamblul sistemelor de utilități publice destinate furnizării/prestării serviciilor de utilități publice"**, iar obiectivele de infrastructură tehnico-edilitară, având semnificația de – **"rețele subterane și supraterane de alimentare cu apă potabilă și tehnică, de canalizare, de termoficare, de alimentare cu energie electrică, de telefonie etc., precum și căile de circulație a mijloacelor de transport, construcțiile supraterane de pozare a instalațiilor electrice, stațiile de pompare și de punere sub presiune, alte construcții și instalații ce fac parte din dotarea edilitară de interes public sau comun. Obiectivele de infrastructură tehnico-edilitară fac parte din categoria de bunuri imobile"**.

6. Totodată, semnalăm că redactarea articolelor din proiectul de lege, ce reprezintă elementele structurale de bază ale unui act normativ, în special a art.3, art.5 și art.8, nu s-au respectat prevederile art.51 alin.(5) - (7) din Legea nr.100/2017, care stabilesc:

”5) Articolul poate fi divizat în alineate, constituite, de regulă, dintr-o singură propoziție sau frază, prin care se reglementează o dispoziție specifică ansamblului normelor articolului. Dacă dispoziția alineatului nu poate fi exprimată într-o singură propoziție sau frază, pot fi utilizate mai multe propoziții sau fraze.

(6) Alineatele sînt însemnate succesiv cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, luate între paranteze rotunde. Alineatul poate fi divizat în litere, care sînt însemnate succesiv cu litere latine mici, urmate de o paranteză. În cazul unei structuri complexe a actului normativ, alineatul poate fi divizat mai întîi în puncte însemnate cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, urmate de o paranteză. La rîndul lor, punctele pot fi divizate în litere, însemnate succesiv cu litere latine mici, urmate de o paranteză.

(7) În caz de necesitate, literele pot avea diviziuni care fie sînt însemnate succesiv cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, urmate de punct, sau exprimate prin cifre romane mici, luate între paranteze, fie sînt precedate de liniuță și încep din rînd nou.”

7. Referitor la cuprinsul *titlului proiectului*, semnalăm că acesta nu corespunde obiectului de reglementare, deoarece nu conține norme consacrate tratamentului balnear sau modului de tratament balnear.

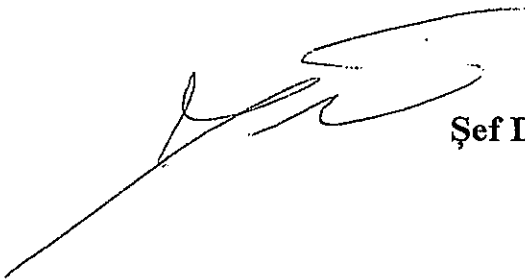
8. Totodată, din punct de vedere al principiului coerenței stabilit în art.3 alin.(1) lit.d) din Legea nr.100/2017, semnalăm că la elaborarea proiectului de lege în raport cu izvorul de inspirație - *Ordonanța Guvernului României nr.109 din 31 august 2000 intitulată „Stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare”, aprobată prin Legea nr.343 din 31 mai 2002* și reprodus parțial, nu s-au respectat uzanțele legislative naționale, însă, modificând modul de acordare a statutului de stațiune balneară pe teritoriul Republicii Moldova, nu se face referiri și la instituțiile medico-sanitare din stațiunile sanatoriale din zone cu factori naturali.

9. În acest context, propunem ca proiectul de lege să definească în anexă - lista localităților sau a arealelor care dispun de resurse de substanțe minerale,

științific dovedite și tradițional recunoscute ca eficiente terapeutic, pentru a le conferi statut de stațiune balneară climatică sau balneoclimatică.

În concluzie, menționăm că proiectul urmează a fi revizuit în conformitate cu obiectivele menționate supra.

Oportunitatea examinării proiectului ține de competența Parlamentului.

Ion CREANGĂ
Șef Direcție generală

Ex: L.Sirețanu

Tel:558